

Dialog eventual...

Bogdan1

-Taci...

Lângă noi se aud șoapte...

-Nu! Sunt frunze care cad,

Vântul se joacă printre ele,

Soarele le mângâie fruntea,

Iar tu... tu aduni nemărginirea...

-Te-am rugat să taci...

Inima-mi prea bate...

-Vezi? Te-ai îndrăgostit de vară,

Căldura s-a cam domolit,

Iar toamna duce soarele devreme,

E tot mai frig, seară de seară...

-Și tu, și eu suntem eventuali...

Punte între euri acest sărut...

-Visare vrei să spui,

Suntem decât răsuflare sau oftat,

Țipăt scurt și elegie,

Amintire sau prezent...

.....

-E liniște acum...

Mi-amintesc de greieri...

-Da! E inima mea... bățâi anume,

Soarele pleacă să caute vara,

Iar stelele, toamna strălucesc tot mai stins,

E timpul așteptării...

-Bine, dar acum?...

-Taci... tu adună flori

Și ... adăugă-mă uitării...